

Discipelen

Inleiding

Men kan een kind van God zijn, het eeuwige leven bezitten, de vergeving van zonden hebben, en helaas toch geen discipel van Jezus Christus zijn. Een discipel van Christus brengt het onderwijs dat hij van Hem ontvangen heeft in de praktijk, volgt Zijn voetstappen na en lijkt op Hem. Aan deze voorwaarden moet natuurlijk voldaan worden door ieder echt kind van God. Maar er zijn veel christenen, die zich tevreden stellen met gered te zijn en zich niets aantrekken van de rechten die de Heer op hen heeft. Het interesseert hun niet, dat zij niet meer van zichzelf zijn, en dat ze van Hem zijn die ze gekocht heeft met Zijn bloed. (1 Kor. 6:19,20) Zij hebben Christus aangenomen als hun Heiland maar niet als de Heer van hun leven. Zij zijn verlost, maar geen discipelen. Zij willen Hem wel volgen maar op afstand, zoals Petrus. (Luk. 22:54) Deze gelovigen “bezitten ogenschijnlijk godsvrucht, maar de kracht daarvan verloochenen zij” (2 Tim. 3:5) Als de Heer niet door tucht tussenbeide komt, zullen ze schipbreuk lijden aangaande het geloof (1 Tim. 1:19), soms zelfs zonder dat het verval openlijk gezien wordt. Het is wereldgelijkvormigheid en de lauwheid van Laodicea die samengaan met geestelijke hoogmoed. *“Ik ben rijk en verrijkt en heb aan niets gebrek”* (Op. 3:17). Het zout heeft zijn smaak verloren. *“Noch voor het land noch voor mest is het geschikt; men werpt het weg”* (Luk. 14:35). Zo’n christen is hier op aarde voor de Heer van geen nut.

Dat is niet wat de Heer verwacht van de Zijnen. Hij wil niet alleen, dat we verlost zijn maar ook Zijn discipelen, dienstknechten en getuigen. *“Opdat zij die leven, niet meer voor zichzelf leven, maar voor Hem die voor hen is gestorven en opgewekt.”* (2 Kor. 5:15). Hij wil, dat Zijn leven door vruchten in hen openbaar wordt, tot verheerlijking van Zijn naam.

De bekering moet dus ook gekenmerkt worden door de vernieuwing van het hart, verstand en wil, waardoor de verlostte zich voorneemt om zich helemaal over te geven aan zijn Heiland. Deze beslistheid is er vaak bij de bekering maar ze is ook vaak de vrucht van lange arbeid van de Heilige Geest in het hart. Een arbeid waardoor wij er toe gebracht worden om tegen de Heer te zeggen: “Hier ben ik. Doe met mij, wat U wilt”.

Alleen zo kan de gelovige een discipel van Christus gaan worden.

Als hij achter zijn Meester de smalle maar gezegende weg die niet altijd makkelijk is inslaat, gaat de Heer voor hem uit. Hij zal hem leiden en geestelijk laten groeien, door hem elke dag te onderwijzen, door hem aan te moedigen, door hem te bevestigen in zijn dienst en in zijn getuigenis. Hij zal in hem werken dat de vrucht alleen maar meer wordt.

Het onderwijs in het Woord wat betreft discipelschap van Christus bevat drie belangrijke lessen:

- a. de eerste heeft betrekking op de prijs, die betaald moet worden,
- b. de tweede op de plaats van de discipel ten opzichte van zijn Meester,
- c. de derde op de vruchten, die geopenbaard worden in de wandel van een trouwe discipel.

a. De prijs die betaald moet worden.

De Heer Jezus legt veel uit over de hoge prijs die iemand moet betalen die Zijn discipel wil worden. De Heer noemt drie soorten verhinderingen om een goede discipel te zijn: (Luk. 14:26, 27, 33).

I. *“Als iemand tot Mij komt en niet haat zijn vader, zijn moeder, zijn vrouw, zijn kinderen, zijn broers en zijn zusters, ja, zelfs ook zijn eigen leven, kan hij mijn discipel niet zijn.”*

II. *“Wie zijn kruis niet draagt en achter Mij komt, kan mijn discipel niet zijn.”*

III. *“Zo kan dan ieder van u, die niet afscheid neemt van al zijn bezittingen, mijn discipel niet zijn.”*

I.

Het zijn de banden, die ons vastmaken aan onze familie, aan onszelf of aan de dingen van de aarde. Als wij ons laten afvoeren van de weg van gehoorzaamheid en trouw aan de Heer door betrokkenheid met een familielid of door comfortabel te willen leven of dat onze persoonlijke belangen de eerste plaats innemen,

dan zijn we ongeschikt om discipelen van Christus te zijn.

Het mag duidelijk zijn dat het niet de bedoeling van de Heer is dat de discipel een hekel krijgt aan zijn familie. Integendeel, op veel plaatsen in het Woord worden wij vermaand om in de geest van Christus alle plichten tegenover hen te vervullen. Maar de vervulling van deze plichten moet in alle omstandigheden gekenmerkt worden door trouw aan de Heer. In het geval dat er tegenstrijdigheden zijn tussen de gehoorzaamheid die Hem verschuldigd is en de natuurlijke gevoelens ten opzichte van hen die wij liefhebben, aarzelt de discipel van Christus niet, hij geeft de eerste plaats aan de Heer (Kol.1:18).

II.

Wat de zelfverloochening betreft, dat verwerkelijkt de discipel:

- door zijn kruis te dragen
- door de Heer te volgen.

Zijn kruis dragen houdt in, de gestorven Christus in zich omdragen tot in de kleinste details van een leven met een gestorven Christus. *“Altijd het sterven van Jezus in het lichaam omdragend, opdat ook het leven van Jezus in ons lichaam openbaar wordt”* (2 Kor. 4:10).

Het volgen van de Heer komt voort uit het eerste. Alleen als de eigen wil voortdurend in bedwang gehouden wordt zullen wij in staat zijn de Heer te volgen, ondanks alle hindernissen en ondanks ons “eigen ik”. Dan alleen zullen wij vaten tot eer zijn geheiligd, bruikbaar voor de Meester, tot alle goed werk toebereid (2 Tim. 2:21).

De Heer herinnert ons aan deze dubbele voorwaarde – zelfveroordeling en een wandel achter Hem aan – in twee teksten.

“Als iemand achter Mij wil komen, laat hij zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en Mij volgen. Want wie zijn leven wil behouden, zal het verliezen, maar wie zijn leven verliest ter wille van Mij, zal het vinden” (Mat. 16:24,25 zie ook Luk. 9:23,24)

“Wie zijn leven liefheeft, verliest het; en wie zijn leven haat in deze wereld, zal het bewaren tot het eeuwige leven. Als iemand Mij dient, laat hij Mij volgen; en waar Ik ben, daar zal ook mijn dienaar zijn. Als iemand Mij dient, zal de Vader hem eren” (Joh. 12:25, 26)

Elke discipel van Christus moet dus afstand doen van zichzelf en zijn kruis opnemen. Dat wil zeggen ophouden met voor zichzelf te leven. Het ‘eigen ik’ en zijn eisen worden vervangen door Christus en Zijn rechten. Het eigen leven niet liefhebben, maar het haten. Wie zijn leven liefheeft, zijn leven als Adam, besteed zorg aan het vlees om aan begeerten te voldoen (Rom. 13:14). Hij kan geen discipel van de Heer zijn. *“Als iemand Mij dient, laat hij Mij volgen.”* Het is onmogelijk de Heer te dienen, als wij niet dezelfde weg gaan als Hij. Laten we het niet vergeten, die weg ligt

geheel buiten de wereld, die Christus heeft verworpen. Hem dienen en gehecht blijven aan de wereld gaat nooit samen.

III.

Toen de Heer Petrus, Jakobus en Johannes riep, verlieten zij alles en volgden Hem (Luk. 5:11). Dat deed ook Levi, toen hij bij zijn kantoor zat, zodra Jezus tegen hem zegt: “Volg mij”. Hij laat alles achter, staat op en volgt Hem (Luk. 5:27, 28). Hij neemt zonder aarzelen direct een beslissing. Zonder tegensputteren, gehoorzaamd hij eenvoudig.

Maar dit afstand doen van zichzelf en van de wereld komt niet voort uit de eigen wil. Onze harten moeten gedrongen worden door de liefde van Christus (2 Kor. 5:14). Alleen de liefde van de Heer, kan en moet ons bewegen om hem te volgen op de weg van zelfverloochening. Als we ons bewust zijn van de oneindige liefde, waarmee Hij ons heeft liefgehad, zullen wij voor ons zelf geen andere plaats op aarde wensen dan bij Hem te zijn, of iets anders te zijn dan een slaaf van Jezus Christus. De Heer Jezus is voor ons op het kruis gestorven, niet alleen om ons te redden en ons geschikt te maken voor de hemel, maar ook om discipelen te hebben in deze wereld. Discipelen die zijn voetstappen navolgen, Zijn getuigen zijn, Zijn dienstknechten, in één woord, Zijn leven voor de mensen openbaren. *“Want wij zijn metgezellen van Christus geworden, als wij tenminste het begin van het vertrouwen tot het einde toe onwrikbaar vasthouden”* (Hebr. 3:14).

Dat vereist geestkracht, standvastigheid en een voortdurende afhankelijkheid van de Heer, het bewustzijn van onze totale ongeschiktheid, maar ook dat de Heer en Zijn genade voldoende is. *“Mijn genade is u genoeg; want de kracht wordt in zwakheid volbracht”* (2 Kor. 12:9). Laten we oppassen voor elke lichtzinnigheid in deze wandel achter de Heer aan. Laten we niet achterom kijken, want *“niemand die zijn hand aan de ploeg slaat en achterom kijkt, is geschikt voor het koninkrijk van God”* (Luk.9:62). Laten we Demas niet navolgen die de tegenwoordige eeuw lief kreeg (2 Tim. 4:10). Laten we denken aan onze verantwoordelijkheid tegenover de Heer (2 Kor. 5:15), tegenover onze broeders (Deut. 20:8) en tegenover de wereld (Luk.14:34, 35).

Zeker, de prijs die betaald moet worden is hoog en wij moeten wel eerst de kosten berekenen (Luk.14:28). Maar we kunnen rekenen op de macht, liefde en trouw van Hem, die in staat is hun, die verzocht worden, te hulp kan komen (Hebr. 2:18), die medelijden kan hebben met onze zwakheden (Hebr. 4:15) en volledig kan behouden wie door Hem tot God naderen (Hebr. 7:25).

Als wij zulke hulpbronnen en zo'n Meester hebben, laten wij Hem dan volledig vertrouwen. Hij zal onze gids zijn en ons leiden door alle moeilijkheden die wij zullen ontmoeten, wanneer we Hem volgen.

b. de plaats ten opzichte van de Meester

Deze plaats wordt duidelijk uit twee bijna gelijkkluidende teksten: *“Een discipel is niet boven zijn meester; ieder echter die volmaakt is, zal zijn als zijn meester.”* (Luk. 6:40). *“Een discipel is niet boven zijn meester, en een slaaf niet boven zijn heer. Het is de discipel genoeg dat hij wordt als zijn meester, en de slaaf als zijn heer.”* (Mat. 10:24, 25). Niet boven zijn meester, maar als zijn meester. Hoe was de Meester op aarde? Wat voor relatie had Hij met de mensen? Het antwoord op deze vragen is kenmerkend voor de wandel van de discipel, want Christus is zijn volmaakte voorbeeld.

Christus kwam uit de hemel en heeft in absolute afzondering van alles wat kenmerkend was voor de wereld in het oog van God. De discipel is een hemelburger (Fil. 3:20) en *“behoort ook zelf zo te wandelen als Hij gewandeld heeft.”* (1 Joh. 2:6). Hij is niet van de wereld, zoals Christus niet van de wereld is. Omdat hij het eeuwige leven heeft, kent hij God als zijn Vader en weet hij dat Christus in de hemel voor hem. Daarom moet de discipel in de eerste plaats opgroeien in de kennis van de Heer om naar Zijn beeld veranderd te worden. (2 Petr. 3:18; 2 Kor. 3:18)

Daarom moet hij zijn ogen richten op Hem (Hebr. 12:2). Zich met Hem voeden (Joh. 6:56). In Hem blijven en in Zijn liefde (Joh.15:4, 9). En in Hem wandelen (Kol. 2:7). Laten in de Schrift onderzoeken wie onze Heer en Heiland is, laten we groeien in de gemeenschap met Hem door het gebed. We moeten ons laten onderwijzen door de Geest, dan zullen we deze kostelijk vermaningen ter harte nemen en zullen Hem beter leren kennen (Fil. 3:10).

Als we Christus zo kennen, zullen wij er een eer in stellen, Hem te gelijken en Zijn voetstappen trouw na te volgen. Wij zullen op die weg de hindernissen en beproevingen ontmoeten, die de Meester ook is tegengekomen, maar zelfs dat feit zal ons met kracht aanmoedigen om te volharden. Wij zullen het een vreugde en een eer vinden, behandeld te worden als de Meester. Want hoe meer wij op Hem lijken, hoe groter de haat van de wereld tegen ons zal zijn. De Heer heeft hiervoor Zijn discipelen gewaarschuwd: *“als de wereld u haat, weet dat zij Mij eerder dan u heeft gehaat... Als zij Mij hebben vervolgd, zullen zij ook u vervolgen; als zij mijn woord hebben bewaard, zullen zij ook het uwe bewaren”* (Joh.15:18, 20). Als wij de haat van de wereld niet kennen, vertonen wij meestal te weinig de kenmerken van de ware discipelen van Christus. Het is jammer, dat ons getuigenis zo weinig in overeenstemming is met dat van talloze discipelen, die vanwege hun trouw, in de loop van de eeuwen, de haat van de wereld hebben ondervonden. Haat in de meest verschillende vormen tot aan martelaarschap toe. *“De wereld was hen niet waard”* (Hebr. 11:38). Van hen kan gezegd worden, ze zijn niet meer geweest dan hun Meester. Het was hun genoeg te zijn als Hij (1 Petr.2: 21, 23).

Aan de andere kant zullen zij, die de Heer volgen en op Hem lijken, dezelfde plaats en dezelfde voorrechten genieten als Hij. *“Ieder echter die volmaakt is, zal zijn als zijn meester”* (Luk. 6:40) Er vindt op aarde al een verandering plaats, in iedere trouwe discipel, die tot gevolg heeft dat Christus in zijn wandel steeds meer openbaar wordt..

Mochten wij meer op Christus gaan lijken, zijn als onze Meester, in alle dingen opgroeien tot Hem (Ef. 4:15). Laten we de apostel Paulus navolgen, die zei: *“Jazeker, ik acht ook alles schade te zijn om de uitnemendheid van de kennis van Christus Jezus, mijn Heer, om Wie ik de schade van alles heb geleden en het als vuilnis acht, opdat ik Christus mag winnen”* (Fil. 3:8). Dat net zoals bij de Sulamitische ons hart mag vervuld zijn met de liefde van de Geliefde voor ons en van onze liefde tot Hem. *“Mijn Liefste is mijn, en ik ben Zijn”* (Hoogl. 2:16). *“Ik ben mijns Liefsten, en Zijn genegenheid is tot mij”* (Hoogl. 7:10).

Als dat zo is, zullen wij maar één wens hebben: Hem te volgen en Hem te verheerlijken. *“Trek mij, wij zullen U nalopen!”* (Hoogl. 1:4) Dan zal de wereld geen aantrekkingskracht meer voor ons hebben en als ware discipelen van Christus zullen wij verwerkelijken, dat wij niet van de wereld zijn, zoals Hij niet van de wereld was.

c. de vruchten

De wandel van de trouwe discipel wordt gekenmerkt door *“de vrucht van de gerechtigheid die door Jezus Christus is, tot heerlijkheid en lof van God”* (Fil. 1:11). De Heer Jezus heeft zelf gezegd: *“Hierin is mijn Vader verheerlijkt, dat u veel vrucht draagt, en u zult mijn discipelen zijn”* (Joh. 15:8). Op dit punt zullen de discipelen hun Meester eveneens navolgen, want wie heeft meer vrucht gedragen tot heerlijkheid en lof van God dan de volmaakte Mens?

De schrift noemt twee bijzondere vruchten die bij de discipel horen namelijk:

- 1° gehoorzaamheid aan het Woord
- 2° broederliefde.

Maar het hoeft geen betoog dat iedere discipel zich tot taak stelt: *“om de Heer waardig te wandelen tot al zijn welbehagen, terwijl u in alle goed werk vrucht draagt”* (Kol. 1:10).

1. Gehoorzaamheid aan het Woord

“Als u in mijn woord blijft, bent u waarlijk mijn discipelen; en u zult de waarheid kennen en de waarheid zal u vrijmaken” (Joh. 8:31, 32) Het gaat er voor discipelen van Christus niet alleen om in Zijn Woord te geloven, maar om er in te “blijven”. Dat wil zeggen het in praktijk te brengen zodat we het voorbeeld van Christus volgen en Zijn karaktertrekken vertonen. De discipel moet zijn “als zijn Meester”, zodat Christus in hem gezien wordt. Het is een bewijs dat Christus zijn leven is. *“Laat het woord van*

Christus rijkelijk in u wonen” (Kol. 3:16). Christus is Zelf de Waarheid. (Joh. 14:6) *“De genade en de waarheid is door Jezus Christus geworden”* (Joh. 1:17). Dat wil zeggen, Hij is de volledige openbaring van de gedachten van de Vader, over alle dingen. Voor ons is deze openbaring geschreven in de Bijbel. In de mate, dat wij daarin blijven en dat het Woord bepalend is voor onze weg, kunnen wij discipelen van Christus zijn. Buiten deze weg is er alleen maar eigen wil en ongehoorzaamheid. Daarom is het belangrijk dat iedere gelovige, die een waarachtig discipel van Christus is op aarde en het voorbeeld van David volgt. David zegt namelijk in Psalm 119:11 het volgende: *“Ik berg Uw Woord in mijn hart, opdat ik tegen U niet zondige”*ⁱ. Als het Woord werkelijk in ons hart is en er rijkelijk woont zal het zeker zijn vruchten dragen in ons leven. *“En weest daders van het woord en niet alleen hoorders, anders misleidt u zichzelf”* (Jak. 1:22).

Dan zullen wij de waarheid kennen, die ons zal vrijmaken van alles, wat niet naar de gedachte van God is. Dat is *echte* vrijheid waartoe wij geroepen zijn in Christus. Door Hem zijn wij bevrijd (Gal. 5:1). Hij heeft ons vrijgemaakt van de wet, van de zonde, van het oordeel, van de oude mens.

Het is goed het verband te zien dat de Heer legt tussen deze vier feiten:

- 1^e blijven in het Woord,
- 2^e echt Zijn discipel zijn,
- 3^e de waarheid kennen,
- 4^e door de waarheid vrijgemaakt te zijn.

Zonder te volharden in gehoorzaamheid aan het Woord, zou niemand een discipel van Christus kunnen zijn. En alleen een echte discipel kent de waarheid en geniet van de vrijheid, waartoe hij in Christus geroepen is.

2. Broederliefde

De tweede vrucht van het discipel zijn is de broederliefde. *“Hieraan zullen allen weten dat u mijn*

discipelen bent, als u liefde onder elkaar hebt.” (Joh. 13:35) Ook daarin moet de discipel de Meester navolgen. *“Een nieuw gebod geef Ik u: dat u elkaar liefhebt; zoals Ik u heb liefgehad, dat ook u elkaar liefhebt.”* (Joh. 13:34) Hoe talrijk en indrukwekkend waren de bewijzen van de liefde van de Heer Jezus voor de Zijnen, gedurende Zijn dienst. Op het ogenblik dat Hij ze gaat verlaten, vermaant Hij hen om op hun beurt dezelfde liefde te openbaren.

Wanneer wij aan elkaar de liefde van de Heer Jezus bewijzen, laten we zien dat wij Zijn discipelen zijn. Deze broederliefde, een vrucht van de Geest, laat meer dan woorden, het goddelijke leven dat in ons is, zien. *“Wij weten dat wij uit de dood zijn overgegaan in het leven, omdat wij de broeders liefhebben. Wie zijn broeder niet liefheeft, blijft in de dood. Ieder die zijn broeder haat, is een mensenmoordenaar, en u weet dat geen mensenmoordenaar eeuwig leven in zich heeft wonen... ...Kinderen, laten wij niet liefhebben met het woord of met de tong, maar met de daad en in waarheid.”* (1 Joh. 3:14, 18). *“Geliefden, laten wij elkaar liefhebben, want de liefde is uit God; en ieder die liefheeft, is uit God geboren en kent God. Wie niet liefheeft, heeft God niet gekend, want God is liefde.”* (1 Joh. 4:7, 8 Lees ook vers 11, 20 en 21).

Dat de Heer machtig mag werken door Zijn Woord en Geest in de harten van Zijn verlostten, opdat zij zich bewust worden van Zijn rechten op hen zodat zij echte discipelen worden tot vreugde van Zijn hart en tot eer van Zijn naam.

Dat zij voor de moeilijkheden en beproevingen niet bang hoeven te zijn, want die zijn het deel van elke trouwe discipel. Maar dat zij op God mogen vertrouwen, die machtig is *“alle genade overvloedig te doen zijn jegens u, opdat u in alles, altijd in bezit van al het nodige, overvloedig bent tot alle goed werk”* (2 Kor. 9:8).

Oorsprong: *Le Messager Evangélique* 1966-204

Titel: *Disciples*

ⁱ NBG

